



In dankbare herinnering aan

## PIET JANSSEN

echtgenoot van

**Mientje Janssen - Perenboom**

• 27-10-1932  
Groesbeek

† 31-7-2019  
Groesbeek

Na een kort ziekbed en een bewust en fijn afscheid is Piet, mijn man, ons (schoon)pap en opa, 's nachts in vrede en stilletjes gestorven. We denken met heel veel liefde en dankbaarheid aan hem terug.

Pap was de 7e van de 12 kinderen van Peter (Pet de Kuul) en Marie Janssen. Na de oorlog en de evacuatie woonde het gezin tijdelijk in een noodwoning en moesten de boerderij en de schuur opnieuw worden opgebouwd. Een groot karwei. Pap ging naar de landbouwschool en kwam daarna thuis te werken op de boerderij. Dat was zijn lust en zijn leven. Hij was dan ook heel gelukkig toen hij samen met mam de boerderij over kon nemen. Piet werd steeds meer met hart en ziel boer en was blij dat mam hem hierbij in alles terzijde stond. Ze zouden dit jaar op 6 augustus (de dag van de uitvaart) 50 jaar zijn getrouwd.

Met de geboorte van Piet, hun zoon, werd een hartenwens vervuld. Tot zijn 73e kon pap rustig - voor zover zijn karakter dat toeliet - genieten van zijn vee en van de grond, waarop hij was geboren en getogen.

Met de geboorte van kleinzoon Pieter werd een tweede wens vervuld. Toen het zover was, aarzelde hij niet om de boerderij en de grond te verkopen en er voor zichzelf en het gezin van Piet een fijn huis te laten bouwen. Negen jaar heeft hij er heel gelukkig gewoond. Hij had er meteen goede aard en uitzicht op vee, weilanden en het Reichswald

Pap was een fijne, zorgzame en gevoelige man, altijd heel erg betrokken op zijn werk en op zijn gezin. Hij was een harde werker, haastig in zijn handelingen, beslissingen en praten. Maar hij had alle steun aan mam, het bakken van rust en toewijding om hem heen, ook in deze laatste maanden en dagen. Pap was een gemeenschapsmens, maakte makkelijk contact en een praatje en wilde iedereen graag kennen. Diepere gevoelens uiten was hem niet zo meegegeven in de opvoeding. Meestal 'ging het er hin' in het grote gezin, maar er was wel een diepe verbondenheid, weder-zijdse trouw en vriendschap. Het was fijn dat hij de laatste weken al zijn gevoelens en zorgen kon uiten en met ons kon delen. Hij heeft, zoals hij zelf zei, een goed en een fijn leven gehad en was daar erg dankbaar voor.

Piet, lieve echtgenoot, vader, schoonvader en opa van harte bedankt voor alles wat je voor ons hebt betekend en vooral voor wie je was in ons midden. Het ga je goed op de grote reis en moge God geven dat we elkaar eens weer ontmoeten.

Mientje  
Piet en Leonie  
Pieter